

Schönberg, Pierrot lunaire, Enthauptung (Stínání)

Der Mond, ein blankes Türkenschwert Auf einem schwarzen Seidenkissen, Gespenstisch groß – dräut er hinab Durch schmerzendunkle Nacht. Pierrot irrt ohne Rast umher Und starrt empor in Todesängsten Zum Mond, dem blanken Türkenschwert Auf einem schwarzen Seidenkissen. Es schlottern unter ihm die Knie, Ohnmächtig bricht er jäh zusammen. Er wähnt: es sause strafend schon Auf seinen Sünderhals hernieder – Der Mond, das blanke Türkenschwert.	Měsíc, zářivý turecký meč na černém hedvábném polštáři, přízračně velký – spěchá dolů přes bolestivě temnou noc. Pierrot bloudí bez odpočinku a hledí nahoru ve smrtelném strachu na měsíc, zářivý turecký meč na černém hedvábném polštáři. Kolena se pod ním třesou, v mdlobách se zhrouť. Přemýšlí: už to trestuhodně sviští na jeho hříšný krk – Měsíc, zářivý turecký meč.
--	---